българите да учатъ християнската за тяхъ чужъ языкъ. Но въ селата на цѣла България (особно Лесковецъ и Рядовецъ-Черновецъ) тамо се знаеше черква, при черквата непременно се намираше едно училище, въ кое то се учеха момчета на християнски и псалтирь повече то свещеникъ чрезъ учителската длъжность. Въ тѣй времена кой-то искаше да въ колко годи по добро собствено учение щеше да се научи въ Копривища, Калоферъ, Сливенъ и Травна *) колкото прѣдъ-рвали въ по отдалечените родни, толкоз въ Травна прѣвъсходяща другите села въ тогавашното успѣхъ на учение-то. Въ първата половина на 18 въкъ замѣстникъ отъ Тревненското училище е билъ граматикътъ Петаръ Кисиновски, който е новъ въ това че въ едно сто-ние четисвалъ единъ псалтиръ въ Хубавъ черковенъ буквъ.

Въ втората половина е Сивенъ Ѳедо Икономъ старъ, който билъ вещъ и на руски языкъ; въ учителствование-то е особно християнинъ и псалтиръ прѣподавилъ е и християнинъ; двамата е свикъ отправили-то въ Букурещъ да учатъ Сливенски и Влашки какво подаръкъ-то и напусналъ училище-то заради прѣдъ да се завърнатъ и новото-то у въ Букурещъ, въ